

Neljapäev, 29. märts 2012

113. tunneb heameelt Euroopa 2020 projektivõlakirjade algatuse üle, mis kujutab endast EIP osalusel loodud riskijagamise vahendit, millega pakutakse ELi eelarvest piiratud toetust, mis peaks tõhustama ELi vahendite mõju ning suurendama erainvestorite huvi osaleda ELi infrastruktuuri projektides kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkidega; julgustab EIPd viima läbi algatuse katsetapi enne programmitöö perioodi 2007–2013 lõppu, et hinnata süsteemi tõhusust;

114. tunnistas EIP tehtud edusamme selge korra kehtestamise nimel nõuetele mittevastavate jurisdiktsioonide suhtes; toetab panga poliitikat mitte osaleda tehingutes, mida viiakse ellu koostööst keelduva jurisdiktsiooni kaudu; palub EIP-l hinnata vähereguleeritud, läbipaistmatute ja koostööst keelduvate jurisdiktsioonide poliitika rakendamist ja toimimist ning anda Euroopa Parlamendile aru enne 2012. aasta lõppu; julgustab EIP-d vaatama korrapäraselt läbi ja ajakohastama oma NCJ-poliitikat, et tagada, et EIP finants-tehingud ei aita kaasa ükskõik mis liiki maksudest kõrvalehoidumisele, rahapesule või terrorismi rahastamisele;

*

* *

115. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Investeerimispannale ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

2010. aasta aruanne ELi kodakondsuse kohta

P7_TA(2012)0120

Euroopa Parlamendi 29. märtsi 2012. aasta resolutsioon ELi kodakondsust käsitleva 2010. aasta aruande ja ELi kodanike õigusi piiravate takistuste kõrvaldamise kohta (2011/2182(INI))

(2013/C 257 E/10)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone petitsioonikomisjoni arutelude kohta,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 227 sätestatud petitsiooniõigust,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 20, milles määratletakse kodakondsuse mõiste,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu teist osa „Mittediskrimineerimine ja liidu kodakondsus” ja põhiõiguste harta III ja V jaotist,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 45, millega tagatud ELi töötajate liikumisvabadus nõuab igasuguse kodakondsusel põhineva liikmesriikide töötajate diskrimineerimise kaotamist nii töölevõtmisel, töö tasustamisel kui ka muude töötingimuste puhul,
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikleid 3, 10 ja 11 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 8,
- võttes arvesse komisjoni 27. oktoobri 2010. aasta teatist „2010. aasta aruanne ELi kodakondsuse kohta. ELi kodanike õigusi piiravate takistuste kõrvaldamine” (COM(2010)0603),
- võttes arvesse komisjoni 27. oktoobri 2010. aasta teatist „Ühtse turu akt – kõrge konkurentsivõimega sotsiaalne turumajandus” (COM(2010)0608),

Neljapäev, 29. märts 2012

- võttes arvesse nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määrust (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires ⁽¹⁾,
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ⁽²⁾ (edaspidi „vaba liikumise direktiiv“),
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutse-kvalifikatsioonide tunnustamise kohta ⁽³⁾ (edaspidi „kvalifikatsioonide direktiiv“),
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord ⁽⁴⁾,
  - võttes arvesse oma 2. aprilli 2009. aasta resolutsiooni Euroopa kodakondsusega seotud probleemide ja tulevikuväljavaadete kohta ⁽⁵⁾,
  - võttes arvesse komisjoni 11. augusti 2011. aasta ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Euroopa kodanike aasta kohta (2013) (COM(2011)0489),
  - võttes arvesse Stockholmi programmi, millega asetatakse kodanikud Euroopa vabaduse, turvalisuse ja õigusega seotud poliitikas keskele kohale, tagades mitmekesisuse austamise ja kõige haavatavamate isikute kaitse,
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
  - võttes arvesse petitsioonikomisjoni raportit ning siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni, kultuuri- ja hariduskomisjoni ning põhiseaduskomisjoni arvamusi (A7-0047/2012),
- A. arvestades, et liidu kodanikel, vaatamata oma puuetele, on muu hulgas õigus vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil, õigus hääletada ja kandideerida Euroopa Parlamendi valimistel ja elukohajärgse liikmesriigi kohaliku omavalitsuse valimistel, õigus saada kolmanda riigi territooriumil kaitset iga teise liikmesriigi diplomaatistelt ja konsulaarasutustelt ning õigus pöörduda petitsiooniga Euroopa Parlamendi poole, esitada kaebus Euroopa ombudsmanile ning pöörduda liidu institutsioonide ja nõuandvate organite poole ühes aluslepingute keeltest ⁽⁶⁾;
- B. arvestades, et Lissaboni lepingus tugevdati ja täpsustati ELi kodakondsuse mõistet (mis võeti esimest korda kasutusele 1992. aastal Maastrichti lepingus) ja sellest tulenevaid õigusi, mis lähtuvad ka kohtupraktikast, tugevdades Euroopa Liidu staatust ja kuvandit kodanike õiguste kaitsjana, luues sellised seadusandlikud vahendid, mille eesmärk on ergutada ELi kodanike aktiivset kaasatust, ning luues või edendades uusi õigusi, nt Euroopa kodanikualgatus ja üksikisiku õigused, mis on sätestatud põhiõiguste hartas; arvestades, et ELi kodakondsust tuleks käsitleda nii õiguste kui ka kohustuste allikana;
- C. arvestades, et see näitab ELi jõupingutusi seada oma kodanikud oma tegevuses keskele kohale ning töötada kõigi ELi kodanike jaoks vabadusel, õigusel ja õigustel rajaneva ala loomise suunas;

⁽¹⁾ EÜT L 257, 19.10.1968, lk 2.

⁽²⁾ ELT L 158, 30.4.2004, lk 77.

⁽³⁾ ELT L 255, 30.9.2005, lk 22.

⁽⁴⁾ ELT L 284, 30.10.2009, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT C 137 E, 27.5.2010, lk 14.

⁽⁶⁾ ELi toimimise lepingu artikli 20 lõige 2.

Neljapäev, 29. märts 2012

- D. kiites heaks Euroopa Kohtu kohtupraktika seoses Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 51 tõlgendusega, eelkõige ERT kohtuotsuse, milles rõhutatakse, et esmatähtsad ELi põhiõigused on liikmesriikide ametiasutustele siduvad ka siis, kui nad soovivad ELi toimimise lepinguga tagatud põhivabadusi siseriiklike meetmetega piirata;
- E. arvestades, et liikumisvabadus on loomupärane osa inimõiguste ja liidu kodakondsuse kontseptsioonist ning kujutab endast ühte aluslepingutes tunnustatud liidu kodanike põhiõigust ja -vabadust;
- F. arvestades, et seitse aastat pärast vaba liikumise direktiivi jõustumist on selle rakendamisega seoses ikka liiga palju probleeme; arvestades, et enamik kaebusi puudutab ELi kodanikke, nende riiki sisenemise õigust, nende riigis üle kolme kuu elamise õigust, nende elamislubade kehtivust, nende riigis elamise õiguse säilitamist ja alalise elamisloa õigust ning nende pereliikmete õigusi;
- G. arvestades, et paljud kodanikud ei valda kogu asjaomast teavet oma õiguste kohta, mida kaitstakse vaba liikumise direktiiviga, eelkõige juhtudel, kui nad taotlevad õigusi kolmandate riikide kodanikest pere- liikmetele;
- H. arvestades, et ELi kodanikud, kelle peamine elukoht on Ühendkuningriigis ja kes taotlevad teatavaid sotsiaalkindlustushüvitisi, peavad läbima nn riigis elamise õiguse testi, mis kehtestab lisatingimused neile, kes ei ole Ühendkuningriigi kodanikud;
- I. arvestades, et kui Prantsusmaa 2010. aastal romasid välja saatis, siis oli tegemist vastuolulise probleemiga mitte ainult põhiõiguste, vaid ka vaba liikumise õiguse vaatenurgast ning kodakondsuse, rassi ja etnilise päritolu alusel diskrimineerimise seisukohast;
- J. arvestades, et Euroopa Parlament võttis 15. detsembril 2011 vastu resolutsiooni töötajate liikumisvabaduse kohta Euroopa Liidu piires ⁽¹⁾, milles rõhutatakse Rumeeniast ja Bulgaariast pärit töötajate õigusi ühtsel turul; arvestades, et mitmed liikmesriigid on otsustanud kasutusele võtta üleminekumeetmed või jätkata üleminekumeetmete rakendamist, mis piiravad Rumeenia ja Bulgaaria kodanike juurdepääsu nende tööturgudele; arvestades, et sellised meetmed võivad tuua kaasa töötajate ekspluateerimise, ebaseadusliku töö ja sotsiaalkindlustushüvitistele juurdepääsu puudumise;
- K. arvestades, et töötajate vaba liikumine või vabatahtlik liikuvus on liidu õigusaktidega kodanikele antud arvukate õiguste kasutamise tingimus või seda soodustav tegur; arvestades, et sellele vastavalt võib vaba liikumise hõlbustamine muuta kodanike jaoks lihtsamaks kasutada täies ulatuses ära ühtse turu eeliseid, olles samal ajal ka keskne majanduskasvu soodustav tegur;
- L. arvestades, et õigus liikmesriikide territooriumil vabalt liikuda ja elada võimaldab üksnes siis paremini mõista Euroopa lõimumise väärtust, kui sellega kaasnevad liidu ja liikmesriikide erimeetmed seoses teavitamise, koolituse, kvalifikatsioonide tunnustamise ja töötajate liikuvusega (muu hulgas hooajatöötajate, piiriüleste töötajate ja lähetatud töötajate ning niisuguste töötajate puhul, kes on üle viidud peakontori asukoha muutuste tõttu);
- M. arvestades, et paljudes petitsioonides on esile tõstetud sotsiaalkindlustushüvitiste juurdepääsetavuse probleeme, põhjuseks enamasti see, et riigiasutused ei teinud koostööd, mitmes liikmesriigis makstavate hüvitiste liitmise põhimõtet ei rakendatud korrektselt (eelkõige pensionide ülekantavuse osas), kohaldatavate eeskirjade kohta ei tagatud korrektset teavet ja juhtumite käsitlemine oli kohmakas; arvestades, et Euroopa Kohtu 21. juuli 2011. aasta otsuses ⁽²⁾ kinnitatakse ELi kodanike õigust liikuda teise ELi liikmesriiki ja õigust sotsiaalkindlustusele;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0587.

⁽²⁾ Vt otsust kohtuasjas C-503/09: Lucy Stewart vs Secretary of State for Work and Pensions.

Neljapäev, 29. märts 2012

- N. arvestades, et Bologna protsessi raames väljastatakse üldtunnustatavaid kõrghariduse omandamist tõendavaid diplomeid, mis on samm sirgjoonelisema kvalifikatsioonide tunnustamise suunas;
- O. võttes arvesse probleeme, mis on seotud direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta ebakorrekse rakendamisega (korvamismeetmed, lisadokumentide nõuded, vastuvõtva liikmesriigi põhjendamatud negatiivsed otsused, lubamatud viivitused taotluste töötlemises, spetsiifiliste keeletestide süstemaatiline kasutamine) ja mis oluliselt takistavad kodanike õiguste kasutamist kõikjal ELis ja jätvavad seega kodanikud ilma sotsiaalse ühtekuuluvusega seotud hüvedest;
- P. arvestades, et petitsioonide esitajad mõistavad hukka Saksamaa noorteami (*Jugendamt*) poolse mittekslasest abikaasade diskrimineeriva kohtlemise segaabiellude puhul; arvestades, et Saksamaa noorteami (*Jugendamt*) aitab oma funktsionaalse sõltumatuse tõttu mõningatel juhtudel kaasa probleemidele, millega puutuvad kokku lahutatud välismaalastest vanemad, kes soovivad Saksamaa territooriumilt lahkuda koos oma lastega;
- Q. arvestades, et Euroopa Parlament võttis 25. oktoobril 2011. aastal vastu puuetega isikute liikuvust ja kaasamist käsitleva resolutsiooni⁽¹⁾; arvestades, et märkimisväärne arv petitsioone on esitatud puuetega inimeste poolt, kes puutuvad igapäevaselt kokku paljude takistustega, mis ei lase neil kasu saada ELi kodanike õigustest, näiteks haridussüsteemi tavapärase kasutamine ning juurdepääs kindlustusele või ühistranspordile; arvestades vajadust luua ELis ühtne puude raskusastme määramise süsteem ning seda, et niisuguse süsteemi puudumine võib põhjustada ebavõrdsust ja isegi sotsiaalset tõrjutust;
- R. arvestades, et kõigil ELi kodanikel, kelle suhtes on mõnes liikmesriigis algatatud kohtumenetlus, on õigus kaitse eesmärgil saada juurdepääs oma emakeelde tõlgitud dokumentidele, et vältida mis tahes diskrimineerimist keele alusel, ning arvestades eriti, et iga kodanikku tuleb teavitada mis tahes tema suhtes algatatud kohtumenetlustest, kusjuures kogu protsess peab toimuma õiguslikult vastuvõetava tähtaja jooksul;
- S. arvestades, et aktiivse liidu kodakondsuse kasutamise suurimaks takistuseks on inimeste puudulikud teadmised oma õigustest liidu kodanikena ning selgelt struktureeritud ja laialdaselt levitatavate teabeteenuste vähesus; arvestades, et Euroopa Parlament ja komisjon peavad seetõttu oma liidu kodakondsuse tugevdamise alases tegevuses keskenduma kodanike ja liikmesriikide paremale ja piisavalt rahastatud teavitamisele nii kohalikul kui ka riigi tasandil, eemaldades samal ajal mis tahes säilinud õiguslikud ja halduslikud takistused, mis ei lase ELi kodanikel oma õigusi kasutada, ning samal ajal tagades nende jaoks lihtsa juurdepääsu selgele ja korrektsele nõustamisele;
1. tunneb heameelt ELi kodakondsust käsitleva 2010. aasta aruande üle, milles on püstitatud eesmärk kõrvaldada ELi kodanike õigusi piiravad takistused, ning on arvamusel, et selles sisalduvad ettepanekud kujutavad endast konkreetseid meetmeid, mis võimaldavad vähendada ebavajalikke kulutusi ning seega aidata kaasa ELi kodanike ostujõu suurenemisele, mis on eriti oluline kriisiaegadel; kutsub komisjoni üles tagama, et aruandes ette nähtud seadusandlikud ja muud kui seadusandlikud meetmed esitatakse nii kiiresti kui võimalik ja kiidetakse heaks, et tagada ELi kodanike õiguste jõustamine ning see, et kõik liikmesriigid kaotavad eespool mainitud takistused ja võtavad samal ajal kasutusele kõnealuste õiguste ulatuslikku kasutamist hõlbustavad haldusmeetmed, kaotades võimalikud vastuolud siseriikliku ja Euroopa õiguse vahel;
2. märgib, et kuigi petitsiooniga Euroopa Parlamendi poole pöördumise õigus on aluslepingutes sõnaselgelt sätestatud, ei tunta ega kasutata seda piisavalt, ja nõuab seetõttu kodanike paremat ja aktiivsemat teavitamist (mis hõlmab nii põhjendusi kui ka selgitusi) nende õigusest esitada petitsioone ühes Euroopa Liidu ametlikus keeles; palub lisaks, et komisjon panustaks koos temaga rohkem petitsiooni esitamise õiguse propageerimisse oma liikmesriikides asuvate büroode, detsentraliseeritud teabevõrgustike, riiklike ombudsmanide võrgustiku ja kõikide organisatsioonide kaudu, kes teevad komisjoni ja Euroopa Parlamendiga koostööd, et jõuda võimalikult paljude kodanikeni ja jagada parimaid tavasid;

(1) Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0453.

Neljapäev, 29. märts 2012

3. on arvamusel, et Euroopa kodanikualgatus, mida kohaldatakse alates 2012. aasta 1. aprillist, on esimene rahvusvahelise osalusdemokraatia vahend ning annab kodanikele võimaluse olla aktiivselt kaasatud Euroopa poliitika ja õigusaktide koostamisse; nõuab Euroopa kodanikualgatuse määruse tõhusat, läbipaistvat ja vastutustundlikku rakendamist ning eeskätt kutsub ELi institutsioone ja liikmesriike üles tegema õigeaegselt vajalikud halduslikud ja praktilised ettevalmistused, asuma täitma aktiivset rolli ja osalema tulemuslikult kodanike teavitamises sellest uuest vahendist nii, et kõik ELi kodanikud saaksid sellest täiel määral kasu, ning eelkõige kasutama Euroopa kodanike aastat (2013) teadlikkuse tõstmise hoogustamiseks; on lisaks arvamusel, et petitsioonikomisjon tuleks kodanikega otsese suhtlemise kogemusest tulenevalt määrata vastutavaks edukate Euroopa kodanikualgatuste organiseerijate avalike kuulamiste korraldamise eest, nagu on sätestatud Euroopa kodanikualgatuse määruse artiklis 11; teeb ettepaneku, et komisjon esitaks korrapäraselt petitsioonikomisjonile aruande Euroopa kodanikualgatuse rakendamise kohta;

4. kutsub komisjoni üles oma iga-aastase aruande koostamisel ELi põhiõiguste harta kohaldamise kohta keskenduma mitte ainult harta kohaldamisele, vaid ka kõikidele teistele ELi aluslepingu artiklitele, mis on seotud põhiõigustega ja põhiõiguste olukorraga ELis; kutsub komisjoni üles lisama sellesse aruandesse üksikasjalikuma teabe harta rakendamise kohta liikmesriikide poolt Euroopa õiguse kohaldamisel ning selle kohta, milliste küsimustega on kodanikud komisjoni poole pöördunud, kuidas ta neid on käsitlenud ja missuguseid järelemeetmeid ta on võtnud;

5. kutsub kõiki liidu institutsioone, organeid ja asutusi üles tagama, et oleks tagatud dokumentidele juurdepääsu õigus, mis on ette nähtud määruses (EÜ) nr 1049/2001⁽¹⁾ ja mis on üks oluline ELi kodanikele antud õigus, parandades läbipaistvust ning tehes juurdepääsu dokumentidele ja teabele lihtsaks, kasutajasõbralikuks ja arusaadavaks, sh juurdepääsetavate tehnoloogiate tagamise abil, et võimaldada kodanikel osaleda rohkem otsustusprotsessis; juhib sellega seoses tähelepanu Euroopa Ombudsmani töö keskele tähtsusele liidu institutsioonide dokumentidele juurdepääsu õiguse tagamisel;

6. tunnustab teabele juurdepääsu õigust kui demokraatia nurgakivi ja rõhutab, et juurdepääs teabele ei tohi põhjustada muude niisuguste põhiõiguste rikkumist nagu õigus eraelu puutumatusle ja andmekaitsele; toonitab, et ELi institutsioonides hoitava teabe kättesaadavus on niisuguste kodanike esmaseks huviks, kes püüavad mõista otsuste langetamise taga olevaid poliitilisi ja majanduslikke kaalutlusi; on arvamusel, et komisjon saaks uurimisi ja rikkumistoimikuid puudutava teabe laiemalt kättesaadavaks teha, ilma et see ohustaks uurimiste eesmärki, ja et ülekaalukas avalik huvi võib olla küllaldane põhjus nendele toimikutele juurdepääsu andmiseks, eriti seoses juhtumitega, kus võivad olla kaalul põhiõigused, inimeste või loomatervis ja keskkonna kaitsmine pöördumatu kahju eest, või kui on käimas menetlus mõne vähemusrühma diskrimineerimise või inimväärkuse rikkumiste suhtes, eeldusel et ärisaladused ning kohtuasjade, konkurentsijuhtumite ja personalitoimikutega seotud tundlik teave on kaitstud;

7. julgustab komisjoni jätkama praeguseid jõupingutusi, mille eesmärk on kindlustada, et liikmesriigid võtavad vaba liikumise direktiivi üle ja rakendavad seda täielikult ja korrektselt, kasutades täies ulatuses ära selles antud võimalusi algatada rikkumismenetlusi; kutsub liikmesriike üles kaotama kodanike vaba liikumist piiravad õiguslikud ja praktilised tõkked ning mitte juurutama tülikaid ja põhjendamatu haldusmenetlusi ega sallima vastuvõetamatuid tavasid, mis piiravad selle õiguse kohaldamist; kutsub komisjoni üles veelgi aktiivsemalt tegelema kodanike teadlikkuse tõstmisega vaba liikumise õigusest ning aitama neid selle õiguse kasutamisel, eriti kui neid selles takistatakse või kui seda õigust piiratakse või kui rakendatakse selliseid tavasid, mis põhjustavad otsesest või kaudselt diskrimineerimist; palub sellega seoses komisjonil esitada järgmises ELi kodakondsust käsitlevas aruandes hinnangu vaba liikumisega seotud poliitika kohta ning teha ettepanek konkreetsete toetusviiside ja -meetmete kohta, mis aitaksid kaasa liikumisvabaduse kohaldamisele; juhib tähelepanu asjaolule, et kuigi liidu kodakondsuse kontseptsioon on tihedalt seotud vaba liikumise õigusega, saavad liidu kodanikele antud õigustest kasu ka kõik oma päritoluliikmesriigist mitte lahkuvad kodanikud;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele, EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

Neljapäev, 29. märts 2012

8. kordab oma varasemaid liikmesriikidele suunatud üleskutseid kindlustada kõikidele ELi kodanikele ja nende perekondadele vaba liikumine, diskrimineerimata neid seksuaalse sättumuse või kodakondsuse alusel; kordab oma üleskutset liikmesriikidele, et nad täielikult rakendaksid direktiivi 2004/38/EÜ⁽¹⁾ artiklite 2 ja 3 alusel tagatud õigusi mitte ainult eri soost abikaasadele, vaid ka registreeritud partneritele, ELi kodaniku leibkonna liikmetele või partnerile, kellega ELi kodanikul on tõendatud, stabiilne suhe, kaasa arvatud samasooliste paaride liikmed, vastastikuse tunnustamise, võrdsuse, mittediskrimineerimise, väärkuse ning era- ja pereelu austamise põhimõtete alusel; kutsub sellega seoses komisjoni üles tagama direktiivi range kohaldamine;

9. kutsub liikmesriike üles kõrvaldama ELi kodanike vaba liikumist piiravad takistused ning võtma meetmeid, mille eesmärk on juhendada ja nõustada liikuvaid töötajaid nii tööhõivealaste võimaluste kui ka elamis- ja töötingimuste osas ELis, tõstes samal ajal ka olemasolevate vahendite kaudu (EURES) kodanike teadlikkust ebaseadusliku tööga kaasnevatest riskidest ja seadusliku tööga kaasnevatest eelistest (maksud, sotsiaalkindlustus, õigus kutsealasele koolitusele, õigus kodakondsusele, õigus elukohale, õigus perekonna taasühinemisele, laste juurdepääs haridusele ja koolitusele);

10. nõuab paremat kooskõlastatust liikmesriikide vahel, kes tegelevad niisuguste probleemidega nagu topeptmaksustamine ja pensionide maksustamise ühtlustamatus ELi kodanike puhul, ning kutsub seetõttu liikmesriike üles tõhustama ja ajakohastama oma kahepoolseid koostöölepinguid; toetab komisjoni jõupingutusi esitada uusi õigusakte maksutõkete kaotamiseks ja on arvamisel, et erilist tähelepanu tuleks pöörata eelnevalt teises liikmesriigis registreeritud mootorsõidukite registreerimismaksudele;

11. kutsub liikmesriike, kes on otsustanud Rumeenia ja Bulgaaria ELiga ühinemise lepingu alusel kehtestada 1. jaanuarini 2014 seitsmeaastase moratooriumi sellest kahest riigist pärit töötajate õigusele liikuda vabalt ELis või jätkata üleminekukorra kohaldamist Rumeenia ja Bulgaaria kodanike juurdepääsu piiramiseks oma tööturgudele⁽²⁾, üles vaatama oma otsused võimalikult kiiresti läbi, võttes arvesse võrdsuse põhimõtet, diskrimineerimise keeldu, kõnealuste otsuste õigustamatust ja solidaarsuse põhimõtet, et ELi kodakondsusega seotud tööalaseid õigusi Rumeenia ja Bulgaaria kodanike jaoks enam ei piirataks;

12. kutsub komisjoni üles pöörama rohkem tähelepanu ja reageerima täpsemalt arvukatele petitsioonidele, mis on esitatud seoses raskustega perekonnaseisudokumentide ringluse ning kõnealuste dokumentide ja nende õigusjõu tunnustamise osas⁽³⁾; rõhutab, kui oluline on teha võimalikult kiireid edusamme perekonnaseisudokumentide vastastikusel tunnustamisel ja vaba ringluse tagamisel diskrimineerimiseta vastavalt põhiõiguste harta artiklile 21;

13. rõhutab asjaolu, et inimeste massiline väljasaatmine tähendab vaba liikumise direktiivi rikkumist ning on ka vastuolus Euroopa Liidu peamiste väärtuste ja põhimõtetega; tuletab meelde, et vaba liikumise direktiivi alusel peab liikumis- ja elamisvabaduse piiramine avaliku korra või julgeoleku huvides põhinema eranditult isiklikul käitumisel, ilma igasuguse diskrimineerimiseta puude või etnilise või rahvusliku päritolu tõttu, ning et majanduslike vahendite puudumine ega ka muu põhjus, mis on seotud hüvitamise, karistamise või õiguste äravõtmisega, ei saa mingil juhul õigustada ELi kodanike automaatset väljasaatmist (põhjendus 16, artikkel 14);

14. nõuab liikmesriikidelt tungivalt sellisest poliitikast loobumist ning selliste seaduste tühistamist või kehtetuks tunnistamist, mis diskrimineerivad kas otseselt või kaudselt romasid ja muid vähemusrühmi rassi ja etnilise päritolu põhjal, ning kutsub neid üles lõpetama mis tahes vähemusrühmade igasuguse tagakiusamise, väljatõstmise ja väljasaatmise või varade konfiskeerimise; kutsub kõiki liikmesriike ja ELi üles kandma ühiselt vastutust roma kogukondade integreerimise edendamise ja hõlbustamise eest, andes neile samad õigused ja kohustused, mis on muudel ELi kodanikel, järgides Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2011. aasta resolutsiooni romade kaasamist käsitleva ELi strateegia kohta⁽⁴⁾ ja komisjoni teatist „Romasid käsitlevate riiklike integratsioonistrateegiate ELi raamistik aastani 2020” (COM(2011)0173), ning edendama ja kaitsma nende põhiõigusi;

⁽¹⁾ ELT L 158, 30.4.2004, lk 77.

⁽²⁾ Vt muu hulgas petitsioone 0810/2011 ja 0900/2011.

⁽³⁾ Vt muu hulgas petitsiooni 0632/2008.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0092.

Neljapäev, 29. märts 2012

15. kutsub komisjoni üles siduma sotsiaalse kaasatuse prioriteete selgete eesmärkidega, mille hulka kuulub kodanike kaitse diskrimineerimise eest kõigis eluvaldkondades ning sotsiaaldialoogi edendamine romade ja teiste inimeste vahel, et võidelda rassismi ja ksenofoobiaga; kutsub komisjoni kui aluslepingute kaitsjat üles tagama, et asjakohaseid õigusakte rakendatakse täielikult ning rassilistel kaalutlustel toime pandud kuritegude eest määratakse asjakohaseid karistusi⁽¹⁾;

16. väljendab muret asjaolu pärast, et kuigi vaba liikumise ja elamise õigused on kindlalt sätestatud liidu esmases õiguses ja neid on oluliselt edasi arendatud teiseses õiguses, kohaldatakse eeskirju endiselt mitte-rahuldavalt; juhib tähelepanu asjaolule, et liikmesriigid peaksid tegema koostööd, et kõrvaldada mis tahes alles jäänud halduslikud ja õiguslikud takistused, millest on neile teatanud ELi institutsioonid või petitsioonikomisjon; palub komisjonil anda põhjalik hinnang sellele, ega liikmesriikide õigusaktid ja tavad ei riku õigusi, mis ELi kodanikel on aluslepingute ja vaba liikumise direktiivi alusel, ning ei sea ELi kodanikele ja nende perekondadele õigustamatut koormust, piirates kaudselt nende vaba liikumise õigust;

17. tuletab meelde, et ligikaudu 80 miljonit puuetega inimest Euroopa Liidus seisab endiselt silmitsi sageli ületamatute takistustega seoses liidu kodanike vaba liikumise õiguse mitmekesise teostamisega; kutsub vastavalt ELi institutsioone ja liikmesriike üles tegema kindlaks ja kõrvaldama takistused ja tõkked, mis piiravad puuetega inimeste võimalusi kasutada ELi kodanike õigusi, ning lihtsustama puuetega inimeste jaoks viivitamatut ja lisakuludeta juurdepääsu kõikidele transpordivahenditele, infrastruktuurirajatistele, avalikule haridusele ja teabele kiiremas korras kooskõlas Euroopa puuetega inimeste strateegiaga 2010–2020 (COM(2010)0636) ning sellel strateegial põhineva ülalnimetatud 25. oktoobri 2011. aasta resolutsiooniga; juhib ühtlasi tähelepanu piiratud liikumisvõimega eakate inimeste ebaproportsionaalselt suurele arvule; nõuab puuetega inimestele Erasmus-tüüpi programmi loomist;

18. nõuab tungivalt, et liikmesriigid tagaksid, et kriminaalkuritegude puhul tagataks kuulumispuudega kahtlustatavatele ja süüdistatavatele, samuti kahju kannatanud pooltele nende nõudmisel vastavad viipekeele tõlgid nende õiguste kaitsmise ja väärkuse säilitamise huvides, ning juhib komisjoni tähelepanu niisuguste võimaluste vajadusele;

19. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles (pidades silmas komisjoni ettepanekuid võimaldada piiriüleste tervishoiuteenuste paremat kättesaadavust ja võttes arvesse asjaolu, et patsientide õigus teabele on otsustava tähtsusega) teavitama ELi kodanikke ulatuslikumalt nende õigustest ja nende jaoks kättesaadavatest kõnealuste õiguste kasutamise vahenditest, sh praktilistest aspektidest, nt kulude hüvitamisest Euroopa ravikindlustuskaardi alusel; palub komisjonil ja liikmesriikidel kasutada 2020. aastaks võimalikult suurel määral ära telemeditsiini ja e-tervise teenuste olemasolevat potentsiaali, võttes seejuures täies ulatuses arvesse ka Euroopa andmekaitse-eeskirju; tunneb siirast heameelt komisjoni algatuse üle töötada välja uus elektrooniline sotsiaalkindlustusandmete vahetamise süsteem ning nõuab vastavalt tõhustatud koostööd riiklike sotsiaalkindlustussüsteemide vahel; toetab lisaks katseprojekte, mis on mõeldud ELi kodanikele turvalise juurdepääsu tagamiseks nende patsiendiandmetele internetis ning patsiendiandmete koostalitlusvõime tagamiseks;

20. märgib, et suurimad takistused, mis ei lase kodanikel kasu saada laiemast tootevalikust ja konkurentsivõimelistest hindadest ühtsel turul, on puudulikud teadmised tarbijaõigustest muudes ELi riikides ning puudulik teave, mis on mõeldud tarbijatele, kes sooritavad oste interneti teel muudes liikmesriikides; on veendunud, et tarbijatele suunatud teave on mõnikord keeruline ja et seda tuleb lihtsustada, nt märgistuse osas;

21. tuletab meelde komisjoni hiljutisi publikatsioone tarbijate teadlikkuse suurendamise kohta ning 20. põhimure kohta, milles tuuakse esile ühtsel turul eksisteerivad lüngad teabes, seadusandluses ja rakendamisel, nt teatavate kataloogiteenuste pakkujate kuritarvilike tavade osas; kutsub komisjoni üles käsitlema digitaalset ühtset turu väljaarendamist prioriteedina; tunneb heameelt komisjoni ühtse turu akti rakendamisega seotud töö ja pühendumuse üle; nõuab, et liikmesriigid võtaksid koostöös komisjoniga täiendavaid meetmeid, et ületada tõkked, mis takistavad kodanike juurdepääsu veebiteenustele; võtab sellega seoses teadmiseks komisjoni ettepaneku Euroopa lepinguõiguse kohta;

⁽¹⁾ Vt muu hulgas petitsioone 1351/2008, 0945/2010 ja 1300/2010.

Neljapäev, 29. märts 2012

22. on seisukohal, et muusse liikmesriiki elama asunud ELi kodanikele tuleks pangateenused veelgi lihtsamini kättesaadavaks muuta; nõuab tungivalt, et komisjon võtaks vajalikud seadusandlikud meetmed selleks, et tagada kõigi ELi kodanike juurdepääs põhimaksekontole; rõhutab, et on vaja parandada pangatasude läbipaistvust;

23. märgib liikmesriikidevahelisi erinevusi seoses mobiilside ja internetiühendusega; rõhutab, et rändlustasusid on langetatud ainult tänu ELi õigusaktidele; nõuab vastavalt igas liikmesriigis SMS- ja MMS-sõnumite, kõnede (kõneminuti) ja internetiühenduste omahindade avalikustamist, et edendada kogu Euroopat hõlmavate kindlate määrade kehtestamist, võimaldades seega vähendada liikuvusega seotud kulusid;

24. mõistab hukka sidusmüügi; nõuab, et Euroopa kodanike aastat kasutataks võimalusena juhtida kodanike tähelepanu meetmetele, mille abil on neid kaitstud tarbijatena ja mis on aidanud kaasa nende ostujõu säilitamisele kriisiaegadel;

25. kutsub komisjoni üles jälgima, et liikmesriigid kohaldaksid sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise määrusi korrektselt, keskendudes 1. mail 2010. aastal jõustunud määrustes (EÜ) nr 883/2004 ja (EÜ) nr 987/2009 kehtestatud uutele aspektidele;

26. on mures asjaolu pärast, et Ühendkuningriigi ametivõimud on kohustanud mitmeid petitsiooniesitajaid läbima nn riigis elamise õiguse testi, et saada juurdepääs sotsiaalkorterile või muudele hüvitistele, nt töötotsija toetus⁽¹⁾; juhib erilist tähelepanu asjaolule, et see nõue kujutab endast kaudset diskrimineerimist kodakondsuse alusel, olles vastuolus määruse (EÜ) nr 883/2004 artikliga 4; nõuab tungivalt, et Ühendkuningriik viiks oma õigusaktid ELi õigusega kooskõlla;

27. nõuab tungivalt, et Ühendkuningriik täidaks Euroopa Liidu Kohtu otsuseid, mis käsitlevad sularahas makstavate haigushüvitiste „eksporditavust”⁽²⁾, ning ei kohaldaks nn varasema riigis viibimise kontrolli (*Past Presence Test*), kui reaalselt seost Ühendkuningriigi sotsiaalkindlustussüsteemiga on võimalik kindlaks teha muude piisavate elemente abil;

28. on arvamusel, et ajakohastatud kvalifikatsioonide direktiivis tuleks keskenduda haridusala liikuvuse takistuste kõrvaldamisele eelkõige noortele erilist tähelepanu pöörates, tõhustades samal ajal spetsialistidele hetkel kättesaadavaid teabeallikaid ja tagades kooskõlastamise portaali „Teie Euroopa”; nõuab tungivalt, et komisjon lihtsustaks liikuvust puudutava teabe jagamist ELi üliõpilastele, õpetajatele ja teadlastele, võttes kasutusele ühtse kontaktpunkti süsteemi; toetab mõtet, et vabatahtlik Euroopa kutsekaart võiks olla vahend, mis hõlbustab eurooplaste liikuvust, ning olla näide kodanike Euroopast;

29. nõuab tungivalt, et liikmesriigid, kes ei ole seda veel teinud, looksid üldsüsteemi raames kvalifikatsioonide direktiivi artiklis 10 nõutava korvamismeetmete süsteemi, sest vastasel korral näib see tekitavat diskrimineerimist kodakondsuse alusel; juhib sellega seoses tähelepanu asjaolule, et vastavalt 2004. ja 2007. aastal ELiga liitunud liikmesriikide kodanikud, eelkõige meditsiinitöötajad (arstid, ämmaemandid ja õed), on teatanud probleemidest, mis on seotud nende kvalifikatsiooni või omandatud õiguste tunnustamisega muudes liikmesriikides peale nende päritoluriigi⁽³⁾;

30. tuletab meelde, et üks varasemaid siiani lahenduseta petitsioone puudutab mitmes Itaalia ülikoolis esinenud võõrkeelte lektorite diskrimineerivat kohtlemist⁽⁴⁾; kutsub komisjoni üles põhjalikumalt uurima kehtivat nn Gelmini reformi, mis jõustus 2010. aasta detsembris; kutsub Itaalia ametivõime ja vastavaid ülikoole üles seda juhtumit kiiremas korras lahendama; on siiski arvamusel, et tegemist ei ole üksikjuhtumiga ning et seetõttu võiksid liikmesriikide ombudsmanid kokku saada, et arutada lahendusi Euroopa tasandil;

⁽¹⁾ Vt muu hulgas petitsioone 0401/2009 ja 1119/2009.

⁽²⁾ 18. oktoobri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-299/05 ja hiljutisem, 21. juuli 2011. aasta otsus kohtuasjas C-503/09.

⁽³⁾ Vt muu hulgas petitsiooni 0112/2009.

⁽⁴⁾ Vt muu hulgas petitsioone 0511/1998 ja 0689/1998.

Neljapäev, 29. märts 2012

31. teeb ettepaneku luua spetsiaalne väga korrapäraselt ajakohastatav internetiportaal, mis võimaldaks riiklikel, piirkondlikel ja kohalikel ametiasutustel teavitada niisugustest majandusharudest, kuhu otsitakse töötajaid, et lihtsustada vabatahtlikku liikuvust;

32. tuletab meelde, et määruses (EÜ) nr 2201/2003 ⁽¹⁾ sätestatakse põhimõte, et lastel peaks olema pärast vanemate lahutuse võimalus säilitada suhe mõlema vanemaga, isegi siis, kui nad elavad eri liikmesriikides; märgib, et kuigi juurdepääsu õigusi reguleerivate põhiliste eeskirjade kehtestamine ja kohaldamine on praegu liikmesriikide ülesanne, peavad liikmesriigid oma pädevusalas austama liidu õigusakte, eriti aluslepingu sätteid kõikide ELi kodanike õiguse kohta reisida ja elada teistes liikmesriikides ⁽²⁾ ning sidemete säilitamise kohta vanemate ja laste, vanavanemate ja lastelaste ning vendade ja õdede vahel; lisab, et mõnikord tekkivad pikad ooteajad ja suur hulk protseduure, mis piiravad vanemaid, kes soovivad tagasi pöörduda oma päritoluriiki koos oma lapse (lastega), takistavad ELi kodanike vaba liikumist; palub komisjonil uurida Saksamaa noorteameti (*Jugendamt*) poolset segaabiellude puhul mitte-sakslastest abikaasade väidetavat diskrimineerimist;

33. juhib tähelepanu sellele, kui oluline on halduskoostöö tsiviilõigusliku seisundiga seotud küsimuste osas; märgib näiteks, et mis tahes liikmesriik, kes kavatseb muuta lapse perekonnaseisudokumente, mis on tunnustatud mõnes muus Euroopa Liidu liikmesriigis, peab oma kavatsusest teavitama asjakohast liikmesriiki, et niisuguseid dokumente nagu sünnitunnistusi ei saaks muuta sellisel viisil, et kustutatakse lapse algne päritoluriik;

34. juhib tähelepanu asjaolule, et kõiki liidu kodanikke, keda on tunnustatud lapse vanematena (sõltumata sellest, kas laps sündis abielust või mitte), tuleb lahutuse korral teavitada võimalusest taotleda külastusõigust, v.a juhul, kui lapse ja vanemate päritoluriigid on ühiselt otsustanud, et see kujutaks lapsele tõsist ohtu;

35. nõuab, et igas liikmesriigis nimetataks ametisse vahendaja või vähemalt laste vahendaja, kellel oleks piisavad volitused pääseda ligi kõikidele dokumentidele ja läbi vaadata kohtuotsuseid, eesmärgiga kooskõlastada lahutavate vanemate nõudeid ja juriidilisi probleeme, et vältida olukorda, kus vanemad valivad seadusevastase käitumise, et viia ellu seda, mis on nende arvates nende ja nende laste õigus; lisab, et iga kodanik võib pöörduda probleemiga vahendaja poole oma päritoluriigis või riigis, kus tema arvates tema õigusi rikuti;

36. palub liikmesriikidel, kes ei ole veel ratifitseerinud nõukogu 12. juuli 2010. aasta otsust tõhustatud koostöö lubamise kohta abielulahutuse ja lahuse suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas, ratifitseerida see ELi kodanike võrdsuse tagamiseks oma lahutust reguleeriva õiguse valimisel; kutsub lisaks komisjoni üles edendama seda uut vahendit Euroopa kodakondsuse aastal, arvestades et paralleelselt rahvusvaheliste abielude arvuga kasvab paratamatult ka rahvusvaheliste lahutuste arv;

37. on seisukohal, et kõikidel kodanikel, kes on veendunud, et nende õigusi on rikutud, peaks nende õiguste kaitseks olema võimalik esitada kaebus vähemalt kohalikul, riiklikul või Euroopa tasandil;

38. juhib veel kord tähelepanu nende ELi kodanike probleemidele, kes otsustasid kasutada oma asutamisevabadust ELi toimimise lepingu artikli 49 alusel ja otsids Hispaanias seaduslikult kinnisvara, mis tunnistati hiljem ebaseaduslikuks; nõuab tungivalt, et Hispaania ametivõimud vaataksid nn rannikuseaduse (*Ley de Costas*) rakendamise viisi põhjalikult läbi, et vältida eraomanike õiguste rikkumist, võttes arvesse asjaolu, et asjaõigus ei kuulu ELi pädevusvaldkonda ja selle suhtes kehtib aluslepingutes sätestatud subsidiaarsuse põhimõte;

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT L 338, 23.12.2003, lk 1).

⁽²⁾ Vt muu hulgas petitsiooni 1614/2009.

Neljapäev, 29. märts 2012

39. toonitab veel kord petitsioonikomisjoni peamist prioriteeti: leida lahendus pikaajalistele omandiprobleemidele; tõstab esile, et ELi kodanikel, nii neil, kellel on asjaomase riigi kodakondsus, kui ka neil, kellel seda pole, on olnud mitmeid tõsisemaid probleeme varaliste tehingute ja pangagarantiidega ning et omandiõiguste rikkumine on vähendanud usaldust piiriülese kinnisvaraturu suhtes ja suurendanud Euroopa majandusprobleeme; nõuab ELi tarbijakaitse ja vaba liikumise põhimõtete laiendamist ka kinnisvara valdkonnale ning kordab oma nõuet täielikult austada õigust seaduslikult omandatud omandile;

40. tunnustab mitmete niisuguste takistuste olemasolu, mis ei lase ELi kodanikel oma valimisõigusi täielikult kasutada, kuid nad elavad muus kui nende päritoluriigis, arvestades, et see on liidu kodanike kõige käegakatsutavam poliitiline õigus ja selle kasutamisel ei tohi esineda mis tahes diskrimineerimist või tõkestavaid formaalsusi; palub komisjonil ja liikmesriikidel kodanikke sihipärase teavituskampaaniate abil sellest õigusest enne asjaomaseid valimisi põhjalikumalt teavitada; tunneb heameelt komisjoni tahte üle lihtsustada ELi kodanike jaoks kandideerimise korda Euroopa Parlamendi valimistel nende elukohariigis ning ergutab teda looma tehnilised põhialused mehhanismide täiustamiseks, mis välistavad topelthääletuse või hääletusõiguse kaotamise; teeb seetõttu ettepaneku luua Euroopa Parlamendi valimiste jaoks Euroopa valijate register; toetab komisjoni meetmeid Euroopa Parlamendi valimiste tulemuste samaaegseks avaldamiseks kõikides liikmesriikides; kutsub liikmesriike üles otsima paremaid lahendusi valimisi reguleerivate eeskirjade parandamiseks ja edendama parimaid tavasid; rõhutab, et kodanike otsesem osalus Euroopa tasandi erakondade kaudu on muu hulgas otsustav samm, mis aitab saavutada „rohkem Euroopat” ja autentsema demokraatia;

41. teeb ettepaneku, et siseriikliku parteiga ühinemisel tuleks sagedamini soovitada vastava Euroopa tasandi erakonna liikmesust, et edendada kodanike kaasatust Euroopa poliitikasse;

42. on arvamusel, et kodanikele nii füüsilise kui ka internetipõhise ühtse kontaktpunkti „Teie Euroopa” loomine on väga oluline nõustamist otsivatele või kahjuhüvitist taotlevatele isikutele, olgu nad pikaajalised või uued residendid; tunnustab samal ajal, et komisjoni loodud teabe- ja probleemide lahendamise võrgustik (nt Europe Direct, SOLVIT ja Euroopa tarbijakeskused) on tähtis osa siseturu toimimise häireid või ELi kodanike õiguste piiranguid puudutavate kaebuste lahendamisel; kutsub komisjoni üles neid veebipõhiseid ja ligipääsetavaid teenuseid aktiivsemalt edendama, mitte ainult ELi tasandil olemasolevaid abi- ja probleemide lahendamise teenuseid kaasates, vaid eelkõige neid ka ulatuslikumalt ja aktiivsemalt kodanikele tutvustades;

43. on seisukohal, et piiriülesed töötajad, kes kannatavad suurel määral liikmesriikide haldusbürokraatia all, vajavad paremat ja sihipärasemat teavet nende sotsiaal- ja kutsealaste õiguste kohta; ergutab komisjoni koostama teabematerjali, milles oleks selgelt ja lihtsalt välja toodud kõikide piiriülevalt liikuvate, töötavate, õppivate, ostlevate, reisivate ja oma poliitilisi õigusi kasutavate ELi kodanike õigused; on seisukohal, et olemasolevatele nõuandvatele organitele ja haldusstruktuuridele tuginev uus kodanikupõhine alternatiivne vaidluste lahendamise süsteem pakuks tarbijatele palju paremini taskukohaseid, otstarbekaid ja kättesaadavaid võimalusi vaidluste kohtuväliseks lahendamiseks;

44. teeb komisjonile ettepaneku viia läbi uuring, et selgitada välja, kuidas ELi kodanikud sooviksid saada teavet liidu tegevuse kohta, et nende ootustele paremini vastata;

45. kutsub komisjoni üles parandama kogu ELis liidu tegevusest teavitamist kohalike infopunktide arvu suurendamise abil;

46. nõuab, et kohtumenetluses kinnitatud tõlget nõudvate dokumentide hulka vähendataks absoluutse miinimumini, et vältida kodanike kaitsmisega viivitamist ja ülemääraste kohtukulude põhjustamist;

47. nõuab, et kõikidel ELi kodanikel, kes väidavad, et nad on langenud teise liikmesriigi haldus- või politseiasutuse liigse agaruse või võimu kuritarvitamise ohvriks, oleks lihtne pöörduda riikliku või kohaliku ametiasutuse poole, kes vastutab kõnealuste asutuste vastu esitatud kaebuste eest;

Neljapäev, 29. märts 2012

48. nõuab, et komisjon, kes edendab Euroopa linnade vahelist sõpruslinnade liikumist, ei suunaks abi andmist üksnes sõpruslinnade kavadele uutest liikmesriikides või kolmandates riikides, ning soovib seevastu, et pikaajalised sõpruslinnade kavad saaksid jätkuvalt ELi abi, et tagada nende pikaajaline jätkusuutlikkus, mis on praegu ohus;
49. on veendunud, et igal ELi kodanikul on õigus vabaks juurdepääsuks neutraalsele ja kvaliteetsele teabele; väljendab äärmist muret seoses niisuguste meediakanalite järelevalveasutuste loomisega, mis on liiga lähedalt seotud valitsustega;
50. on veendunud, et liit peaks tegema korrapärasemat teavitustööd televisiooni vahendusel, mis on oluline teabeedastuse vahend; tunneb seetõttu heameelt telekanalile Euronews eraldatud täiendavate eelarvevahendite üle;
51. kiidab heaks komisjoni hiljutise ettepaneku tugevdada teiste liikmesriikide diplomaatiliste või konsulaarasutuste pakutavat kaitset ELi kodanikele, selgitades eelkõige, millal peetakse kodanikku esindamatuks, ning määrates kindlaks, millist liiki abi liikmesriigid vajaduse korral tavaliselt annavad;
52. tunneb heameelt, et komisjon võttis kasutusele e-õiguskeskkonna portaali, mis annab kasuliku ülevaate õiguslikest menetlustest ja korraldustest kõikides liikmesriikides;
53. julgustab komisjoni tegema petitsioonikomisjoniga koostööd uue kodakondsuse aruande koostamisel 2013. aastal; märgib siinkohal selgituseks, et kuni järgmise aruande avaldamiseni kontrollib petitsioonikomisjon liidu kodakondsuse tugevdamise valdkonnas saavutatud tulemusi kriitilise pilguga eelkõige talle esitatud petitsioonide põhjal ning nõuab komisjonilt vajaduse korral täiendavate meetmete võtmist;
54. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku üle kuulutada 2013. aasta Euroopa kodanike aastaks, millega suurendatakse ja tõhustatakse teadlikkust liidu kodakondsusega seotud õigustest ja eelistest; kutsub komisjoni üles koostöös kohalike, piirkondlike ja riiklike ametivõimudega ning kodanikuühiskonna esindajatega kasutama seda võimalust, et suurendada oma jõupingutusi kaitsta ja edendada kodanike õigusi ning seega tugevdada ELi staatust ja kuvandit kõnealuste õiguste kaitsja ja toetajana; rõhutab 2013. aasta strateegilise potentsiaali ärakasutamise tähtsust selliste sotsiaalpoliitiliste muutuste kiirendamiseks, mis on vajalikud selleks, et tegeleda kodanike usalduse puudumisega, mida on süvendanud majanduskriisid; nõuab, et Euroopa Liidu Nõukogu praegune eesistujariik seaks liidu kodakondsuse üheks oma prioriteediks; väljendab lootust, et 2013. aastal kui „Euroopa kodanike aasta“ tegeletakse ELi sotsiaal-majanduslike probleemidega ja töötatakse kodanikele kasu toova turu suunas, tõstes samal ajal tunduvalt üldist teadlikkust ELi kodanike staatusest;
55. teeb komisjonile ettepaneku algatada 2012. aastal liidu tasandil konkurss Euroopa kodanike aasta logo kujundamiseks;
56. kutsub Euroopa Parlamenti ja nõukogu üles tagama, et liikmesriikidel oleksid piisavad eelarvelised vahendid Euroopa kodanike aasta (2013) ja sellega seonduvate tegevuste, eelkõige meediaga seotud tegevuste, edukaks elluviimiseks, et oleks võimalik saavutada seatud eesmärgid;
57. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Ombudsmanile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.
-